

'ABD ALLAH IBN MAS'UUD

Den förste recitören av Koranen

Innan profeten ﷺ inträdde i Dar Al-Arqam hade ibn Mas'ud förklarat sin tro på honom. Han var den sjätte att omfamna islam och följa profeten ﷺ. Sålunda var han en av de tidiga muslimerna.

Han berättade om sitt första möte med profeten ﷺ: Jag var en ung herdepojke som ansvarade för 'Uqbah ibn Abu Mu'its får. Profeten ﷺ kom en gång med Abu Bakr och sade: "O pojke, har du mjölk åt oss att dricka?" och jag sade: "Jag kan inte låta er dricka deras mjölk." Profeten ﷺ sade: "Har du ett jungfrufår som aldrig har parat sig med ett handjur?" Jag sade "Ja" och förde det till dem. Profeten ﷺ fångade det och strök dess juver och bad till Allah tills juvret fylldes. Abu Bakr förde honom en urholkad sten i vilken han mjölkade fåret. Abu Bakr drack mjölken, och sedan sade profeten till juvret: "Krympa," och det gjorde det. Jag gick till profeten efter denna händelse och sade till honom: "Lär mig detta slags tal." Profeten ﷺ sade: "Du är redan en lärd pojke."

'Abd Allah ibn Mas'ud var hänförd av att se Allahs fromme Tjänare och Sändebud åkalla Allah och stryka ett jungfrujuver tills det gav mjölk, ren och behaglig för dem som drack den. Ibn Mas'ud insåg inte att det han

hade sett bara var det minsta underbara underverket och att han snart vid den ärorike profetens händer skulle se andra underverk som skulle skaka världen och fylla den med ljus och tro. Han insåg inte heller att han själv, den fattige, svage, anställde herdepojken som arbetade åt 'Uqbah ibn Abu Mu'it, skulle vara ett av dessa underverk när han genom sin islam blev en stark troende kapabel att besegra Quraishs stolthet och övervinna dess martyrs förtryck.

Innan hans islam vågade han aldrig passera en session som besöktes av någon Quraishnobelman utom med hastigare steg och böjt huvud, men efter islam förmådde han gå till Ka'bahn, där Quraishs elit samlades, och stå bland dem och läsa Koranen med hög, vacker, gripande röst: "I Allahs namn, den Mest Välgörande, den Mest Barmhärtige. Den Mest Välgörande! Har lärt Koranen. Han skapade människan. Han lärde henne värtaligt tal. Solen och månen löper i sina fasta banor (exakt) beräknade med uppmätta stadier för vardera. Och örterna (eller stjärnorna) och träden prostrar båda" (55:1-6).

Han fortsatte att recitera medan Quraish stod förbluffad och inte trodde sina egna ögon eller öron. De kunde inte föreställa sig att den som utmanade deras stolthet bara var en av deras anställda herdepojkar som var den fattige okände 'Abd Allah ibn Mas'ud. Låt oss höra ett ögonvittne, Az-Zubair (Må Allah vara nöjd med honom), beskriva den spännande scenen: 'Abd Allah ibn Mas'ud var den förste att recitera Koran offentligt i Makkah efter profeten ﷺ. Det hände en dag att profetens följeslagare var samlade med profeten ﷺ. De sade: "Vid Allah, Quraish har aldrig hört Koranen recitera för dem förut. Finns det inte någon man som kan recitera den så att de kan höra den?" Varpå 'Abd Allah ibn Mas'ud sade: "Jag." De sade: "Vi är rädda att de kan skada dig. Vi vill ha en man med en stark familj som kan skydda honom från dessa människor om de vill skada honom." Han sade: "Låt mig gå, Allah skall skydda mig." Ibn Mas'ud gick till Maqaamen vid Ka'bahn och reciterade "I Allahs namn, den Mest Välgörande, den Mest Barmhärtige. Den Mest Välgörande! Har lärt Koranen..." och han fortsatte att recitera. Quraish stirrade på honom och sade: "Vad säger Ibn Umm 'Abd? Han reciterar något av vad Muhammad kom med." De gick fram till honom och började slå honom i ansiktet medan han reciterade tills han avslutade vad Allah önskade att han reciterade av Suran. Han återvände till sina vänner med ett skadat ansikte och kropp och de sade till honom: "Det är detta vi var rädda skulle hända dig." Han svarade dem: "Dessa Allahs fiender har aldrig varit mer värdelösa för mig än i detta ögonblick, och om ni önskar skall jag gå tillbaka till dem och göra detsamma imorgon." De sade: "Nej, det räcker.

Du har fått dem att höra vad de avskydde.”

Sannerligen, när ibn Mas'ud var hänförd av fårjuvret som fylldes med mjölk före sin tid, insåg han inte att han och hans ödmjuka vänner skulle vara ett av profetens ﷺ större underverk den dag de bar Allahs baner, med vilket de överglänste solen. Han insåg inte att en sådan dag var mycket nära. Snart kom den dagen och den fattige, anställde pojken blev ett underverk!

Han knappast syntes i livets folksamling och syntes inte ens borta från den folksamlingen för att han var alltför ödmjuk jämfört med dem som ägde rikedom, makt och social ställning. Ekonomiskt var han fattig. Fysiskt var han svag och socialt var han ingen. Men islam kompenserade honom för hans fattigdom med en stor andel av Khosraus och Caesars skatter. Islam kompenserade honom också för hans fysiska svaghet med en stark vilja som besegrade förtryckarna och hjälpte till att förändra hela historiens händelseförlopp. Återigen kompenserade islam hans ödmjuka sociala ställning genom odödlighet, kunskap och ära som gav honom en framstående plats bland de mest framträdande historiska gestalterna.

Profetens profetia om honom som sade: ”Du är redan en lärd pojke” var sann. Sannerligen begåvade Allah honom med kunskap tills han blev denna Ummas mest lärde och den bäste på att kunna Koranen utantill. Ibn Mas'ud beskrev sig själv och sade: ”Jag tog faktiskt från Allahs sändebuds mun mer än sjuttio suror av Koranen. Jag har en bättre förståelse av Allahs Bok än någon av er.”

Det kan vara att Allah ville belöna honom för att ha riskerat sitt liv när han brukade recitera Koranen överallt under tortyrens år. Så begåvade Han den Allsmäktige honom med ett underbart talent för att recitera och förstå Koranen till den grad som fick profeten ﷺ att hänvisa sina följeslagare till att följa hans exempel. Profeten ﷺ sade: ”Håll fast vid Ibn Umm 'Abds metod.” Han rekommenderade att de imiterade hans sätt att recitera och lärde sig det från honom. Profeten ﷺ sade: ”Den som vill höra Koranen lika fräsch som den uppenbarades, låt honom höra den från Ibn Umm 'Abd,” och sade: ”Den som vill läsa Koranen lika fräsch som den uppenbarades, låt honom läsa den på det sätt Ibn Umm 'Abd gör.”

Det var ett nöje för profeten ﷺ att höra Koranen recitera från ibn Mas'uds mun. Profeten ﷺ kallade en gång på honom och sade: ”Recitera för mig, 'Abd Allah,” och 'Abd Allah sade: ”Hur kan jag recitera för dig när den

uppenbarades till dig?" Profeten ﷺ sade: "Jag tycker om att höra den från andra." Varpå ibn Mas'ud började läsa del av Suran An-Nisaa' tills han nådde versen: "Hur (skall det vara) då, när Vi hämtar från varje nation ett vittne och Vi hämtar dig som vittne mot dessa människor. Den dag skall de som förnekade och olydde sändebudet önska att de var begravda i jorden, men de skall aldrig kunna dölja ett enda faktum för Allah" (4:41-42). Vid åhörandet av detta översvämmades profetens ögon av tårar och han viftade till ibn Mas'ud och sade: "Nog, nog, Ibn Mas'ud."

Ibn Mas'ud talade själv stolt om Allahs nåd mot honom. "Vid Allah, det finns ingen Sura i Allahs Bok om vilken jag inte vet var och i vilket sammanhang den uppenbarades. Jag har en bättre förståelse av Allahs Bok än vad ni har, och om jag visste att någon hade en bättre förståelse än jag och jag kunde nå honom på ryggen av ett muldjur, skulle jag definitivt gå till honom på en kamels rygg, men jag är inte bättre än ni är."

Profetens följeslagare vittnade om detta för honom. De troendes befälhavare Omar ibn Al-Khattab sade om honom: "Han var fylld av kunskap." Likaså sade Abu Musa Al-Ash'ariy om honom: "Fråga inte mig om någon sak så länge ni har denne lärde bland er." Han lovprisades inte bara för sin kunskap om Koranen och rättsläran utan också för sin fromhet och gudsmedvetenhet. Hudhaifah sade om honom: "Jag har aldrig sett någon som mer liknar profeten ﷺ i hans levnadssätt och egenskaper än ibn Mas'ud." Han sade också: "Profetens ﷺ lyckliga följeslagare insåg att Ibn Umm 'Abd är den närmaste av dem till Allah."

En dag var ett antal följeslagare samlade i 'Ali ibn Abi Talibs hus och sade till honom: "O de troendes befälhavare, vi har aldrig sett en man som är mer dygdig, mer lärd, mer sällskaplig, vänlig och gudfruktig än 'Abd Allah ibn Mas'ud." 'Ali sade: "Jag besvär er vid Allah, är detta sant från era hjärtan?" De sade: "Ja." 'Ali sade: "O Allah, jag vittnar inför Dig att jag säger om honom som de sade och mer. Han läste Koranen och gjorde vad som är lagligt i den och undvek vad som är förbjudet. Han var kunnig i religion och lärd i Sunnah."

Profetens följeslagare sade om honom: "Han tilläts till profetens ﷺ sällskap, medan vi hölls tillbaka, och han var närvarande i hans sällskap, medan vi var frånvarande." Det innebär att han brukade ha mer privilegier än de andra. Han brukade gå in i profetens hus och sitta med honom mer än någon annan. Han var den som profeten ﷺ anförtrodde sina hemligheter till den grad att han hade rätt till titeln "Sekreteraren."

Abu Musa Al-Ash'ariy (Må Allah vara nöjd med honom) sade i detta sammanhang: "Jag kom till Allahs sändebud ﷺ och trodde att ibn Mas'ud var bland hans familjemedlemmar." Det innebär att profeten ﷺ älskade honom innerligt för hans fromhet och intelligens. Han sade om honom: "Om jag skulle utse en befälhavare utan att rådfråga muslimerna, hade jag utsett Ibn Umm 'Abd," och som nämnts tidigare bad profeten ﷺ sina följeslagare att "Hålla fast vid Ibn Umm 'Abds metod."

Han var så nära profeten ﷺ och så betrodd av honom att han gavs mer privilegier än någon annan gavs. Profeten ﷺ sade till honom: "Min tillåtelse till dig är att du får lyfta förhängena." Det anger att han tilläts knacka på profetens dörr när som helst under dagen eller natten. Det är därför följeslagarna sade: "Han tilläts till profetens ﷺ sällskap, medan vi hölls tillbaka, och han var närvarande i hans sällskap, medan vi var frånvarande."

Han levde verkligen upp till denna standard. Trots att ett sådant nära förhållande kunde ha skapat ett visst slag av förtrolighet, var ibn Mas'uds hållning mot profeten ﷺ alltid respektfull och artig. Det gällde även efter profetens död. Trots att han sällan nämnde profeten ﷺ efter hans död, när han i de flesta fall nämnde honom, började han darra och skaka och alla tecken på oro och förbryllning framträdde på honom. Det inträffade varje gång hans läppar började mumla: "Jag hörde profeten ﷺ säga..." för att han inte skulle glömma eller ändra en enda bokstav av vad som hade sagts.

Låt oss höra vad hans bröder i islam sade om ett sådant beteende. 'Amr ibn Maimuun berättade: "Jag besöktes av ibn Mas'ud ganska ofta i ungefär ett år, under vilken tid jag inte hörde honom tala om profeten ﷺ. Men en dag pratade han och han yttrade: 'Profeten ﷺ sade...' I det ögonblicket stördes han svårt och började svettas och rättade sig själv: 'Profeten ﷺ sade något liknande det.'"

'Alqamah ibn Qais berättade: "Ibn Mas'ud brukade tala med folk varje torsdagskväll. Jag hörde honom aldrig säga: 'Profeten ﷺ sade,' men han sade det en gång och han lutade sig mot en käpp som började skaka i hans hand."

Masruuq berättade också på 'Abd Allahs auktoritet: "En dag talade ibn

Mas'ud och han sade: 'Jag hörde profeten ﷺ...' På detta började han och hans kläder skaka. Sedan rättade han sig: 'Något liknande detta.'

Sålunda var vördnaden för profeten ﷺ i hans hjärta så stor och det var ett tecken på hans intelligens. En sådan man, som följde profeten ﷺ mer än någon annan, var den bästa att inse hur stor profeten ﷺ var. Därför upprätthöll han samma sätt gentemot honom under hans liv och efter hans död.

Ibn Mas'ud missade aldrig profetens ﷺ sällskap vare sig på resa eller hemma. Han deltog i alla slag, och på Badr-dagen var hans roll betydelsefull, särskilt med Abu Jahl. Profetens ﷺ kalifer var också fullt medvetna om hans rätta värde. De troendes befälhavare Omar ibn Al-Khattab utsåg honom till direktör av skattkammaren (Bait Al-Maal) i Kufa och sade till folk där: "Vid Allah, det finns ingen gud utom Han. Ni vet att jag har gett er en preferens framför mig själv när jag skickade honom till er för att ni skall lära av honom."

Kufas folk tyckte om honom som de aldrig hade tyckt om någon före honom. Det var ett verkligt underverk att hela Kufas folk kom överens om att tycka om någon, för de var kända som ett upproriskt och mytteriskt folk. De kunde knappt komma överens om en sorts mat och de tolererade inte fred och ro. Deras kärlek till honom var så stor att när Kalifen Othman (Må Allah vara nöjd med honom) ville avskeda honom från hans ämbete omgav de honom och sade: "Stanna hos oss och gå inte. Vi skall skydda dig mot vad du inte gillar." Men ibn Mas'ud gav dem ett svar som verkligen speglade hans storhet och fromhet. Han sade: "Han har rätten till lydnad av mig. Det kommer att komma turbulens och jag hatar att vara den förste att öppna dörren till den."

Denna underbara situation avslöjar för oss naturen av förhållandet mellan ibn Mas'ud och Othman. De hade ett argument och ett meningsskiljaktigt som slutade med att kalifen skar av ibn Mas'uds lön från Bait Al-Maal. I gengäld talade ibn Mas'ud aldrig illa om kalifen. Tvärtom brukade han försvara honom. När han hörde om de försöka lönnmorden mot Othman sade han sina berömda ord: "Om de dödar honom finner de ingen som liknar honom att efterträda." Några av ibn Mas'uds vänner sade: "Vi hörde honom aldrig yttra ett dåligt ord om Othman." Allah begåvade ibn Mas'ud med visdom tillsammans med hans fromhet.

Han hade en insikt som möjliggjorde för honom att se fakta bortom ytan

och förmågan att uttrycka sådana fakta i en intelligent stil. Till exempel sammanfattade han Omar ibn Al-Khattabs liv i en koncis mening: "Omars islam var en öppning, hans Hijra var en seger och hans styre var en nåd."

Han uttryckte en gång idén om tidens relativitet och sade: "Er Herre har ingen dag eller natt ty jordens och himlarnas ljus är men från Hans ansiktes ljus."

I ett annat sammanhang prisade han arbetets värde i höjandet av mannens sociala standard: "Jag hatar en man som lever i lättja utan att ha något att göra, varken för sitt världsliga liv eller livet som kommer." Nästa är en heltäckande fras: "Den bästa rikedom är själens rikedom. Den bästa provisen är rätt uppförande. Den största synden är lögn, det ondaste förtjänandet är ocker, och det ondaste av vad som kan ätas är att förtära föräldralösas egendom. Den som ursäktar andra skall ursäktas av Allah, och den som förlåter andra skall förlåtas av andra."

Det var 'Abd Allah ibn Mas'ud, profetens ﷺ följeslagare, och det är bara en glimt av det hjältemodiga liv han levde på Allahs, Hans profets och Hans religions väg. Det var mannen som hade varit lika liten som en fågel. Han var så mager och kort att han var lika lång som en sittande person. Han hade mycket tunna ben. Han klättrade en gång upp i ett träd för att plocka några arak-pinnar åt profeten ﷺ, och när följeslagarna såg hur tunna hans ben var skrattade de. Profeten ﷺ sade: "Skrattar ni åt Ibn Mas'uds ben? I Allahs rättvisans vågskål väger de tyngre än Uhud-berget." Sannerligen var det den fattige, svage anställde pojken som blev genom tron en Imam (ledare) som vägledde folk till ljuset.

Det var Allahs nåd mot honom att han räknades bland de första tio av profetens ﷺ följeslagare som lovades att inträda i Paradiset medan de fortfarande levde. Han deltog i alla segerrika krig med profeten ﷺ och hans kalifer. Han bevittnade hur de två störste imperierna öppnade sina portar i underkastelse för islams fanor. Han såg de höga positionerna och de lönsamma pengarna flöda in i muslimernas händer, men hans sinne var aldrig besatt av sådana saker. I stället var han försjunken i hur han skulle uppfylla det löfte han erbjöd profeten ﷺ, och han frestades aldrig heller att ge upp det ödmjuka och självförnekande livet han brukade leva. Han hade bara en önskan som han drömde hela sitt liv om kanske skulle bli sann.

Låt oss höra honom tala om det: Medan jag var med profeten ﷺ vid

Tabuuk-slaget vaknade jag vid midnatt och såg en eldslåga nära arméns plats. Jag följde den och fann profeten ﷺ, Abu Bakr och Omar grävande en grav för att begrava 'Abd Allah Dhul Bijaadain Al-Muzaniy som dog vid tillfället. Profeten ﷺ befann sig i graven och bad Abu Bakr och Omar: "Räck er broder till mig," och de gjorde det. Efter att han lade hans kropp i graven sade han: "O Allah, i denna natt är jag fullt nöjd och tillfredsställd med honom. Så var du nöjd med honom." Jag önskade att jag var den som begravdes i det hålet.

Det var hans enda önskan i livet. Den var inte relaterad till vad folk tävlade om i detta liv, såsom rikedom, social ställning eller ära. Det var önskan av en man som ägde ett kärleksfullt hjärta, en ädel själ och en stark tro. En sådan man vägledades av Allah, utbildades av profeten ﷺ och upplystes av Koranen.